

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 05, 2015

Nummer 5, 2015

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:585](#) 25-02-2015

ministers van EZ en I&M/inpassingsplan 'Schakel- en transformatorstation Breukelen-Kortrijk'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:558](#) 25-02-2015

Amsterdam/ bestemmingsplan 'Sixhaven'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:555](#) 25-02-2015

Vlagtwedde/omgevingsvergunning uitbreiding woning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:445](#) 18-02-2015

Heusden/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:422](#) 18-02-2015

Hollands Kroon/bestemmingsplan 'Paadje 12 te Nieuwe Niedorp'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:450](#) 18-02-2015

Steenwijkerland/omgevingsvergunning melkveestal

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:471](#) 18-02-2015

Ermelo/weigering gedogen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:328](#) 11-02-2015

Weesp/bestemmingsplan 'Bedrijventerreinen Weesp'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:348](#) 11-02-2015

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Buitengebied, Randwijkse Waarden'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:356](#) 11-02-2015

Borger-Odoorn/nadeelcompensatie

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:377](#) 11-02-2015

's-Hertogenbosch/planschade

RECHTSPRAAK

ministers van EZ en I&M/inpassingsplan 'Schakel- en transformatorstation Breukelen-Kortrijk'

Coördinatiebesluit. Bekendmaking. Inwerkingtreding.

Naar het oordeel van de Afdeling is het coördinatiebesluit van 4 juli 2013 – anders dan de ministers stellen – niet slechts tot TenneT gericht maar algemener van aard, omdat hieruit volgt welke voorbereidingsprocedure door de bestuursorganen, die de in het besluit van 4 juli 2013 aangewezen besluiten dienen vast te stellen, moet worden toegepast en op welke manier bekendmaking van deze aangewezen besluiten dient plaats te vinden. Het coördinatiebesluit van 4 juli 2013 diende derhalve ingevolge artikel 3:42, eerste lid, van de Awb bekend te worden gemaakt door het plaatsen van de kennisgeving van het besluit of van de zakelijke inhoud ervan in de Staatscourant. Nu het coördinatiebesluit van 4 juli 2013 slechts is toegezonden aan TenneT en derhalve niet op de juiste wijze bekend is gemaakt, is het coördinatiebesluit ingevolge artikel 3:40 van de Awb niet in werking getreden. Dit betekent dat de in het coördinatiebesluit van 4 juli 2013 aangewezen uitvoeringsbesluiten niet ingevolge artikel 3:35, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wro onder de rijkscoördinatieregeling zijn komen te vallen en derhalve ingevolge artikel 8.3, onder a, van de Wro voor de mogelijkheid van beroep niet als één besluit kunnen worden aangemerkt.

Zoals de Afdeling heeft overwogen behoeft door het bestuursorgaan geen uitdrukkelijk en afzonderlijk besluit te worden genomen om afdeling 3.4 van de Awb toe te kunnen passen, maar is het voor uitsluiting van de mogelijkheid om bezwaar te maken voldoende dat het bestreden besluit feitelijk met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure is voorbereid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:585

Zaaknummer: 201406793/1/R6

Wetsartikelen: 3:40 Awb, 3:42 lid 1 Awb, 3:35 lid 1 aanhef en onder b Wro en 8.3 onder a Wro

RECHTSPRAAK

Vlagtwedde/omgevingsvergunning uitbreiding woning

Uitbreiding woning of tweede woning.

Uit de bij de aanvraag behorende bouwtekening blijkt weliswaar dat naast de uitbreiding van de woning aan de achterzijde ook de deur in de hal op de begane grond wordt vervangen door een muur, waardoor de beneden- en bovenverdieping slechts afzonderlijk van elkaar toegankelijk zijn, maar dit brengt, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet met zich dat als gevolg daarvan een tweede woning is gecreëerd. In dit kader wordt van belang geacht dat een woning ook kan bestaan uit verdiepingen die uitsluitend los van elkaar zijn te bereiken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:555

Zaaknummer: 201405309/1/A1

RECHTSPRAAK

Amsterdam/ bestemmingsplan 'Sixhaven'

Woonschip. Bouwwerk. Wabo.

De planregeling voor woonarken is alleen van toepassing op woonschepen die geen bouwwerk zijn als bedoeld in de Woningwet. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen is bij beantwoording van de vraag of boten als bouwwerken moeten worden aangemerkt, niet bepalend hoe die verbondenheid fysiek is vormgegeven, maar is doorslaggevend dat de boten zijn bedoeld om ter plaatse als woning te functioneren. Tussen partijen is niet in geschil dat de woonark van appellanten reeds sinds lange tijd ter plaatse voor woondoeleinden wordt gebruikt. Derhalve is het een bouwwerk in de zin van de Wabo. Gelet hierop is de woonark, anders dan beoogd, niet als zodanig bestemd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:558

Zaaknummer: 201405559/1/R1

RECHTSPRAAK

Steenwijkerland/omgevingsvergunning melkveestal

Toepassing Bor. Binnen de bebouwde kom. Relativiteit.

Het gebied waarin de uit te breiden veehouderij zich bevindt, ligt in het buitengebied. Het gebied bestaat uit een bebouwingslint dat bestaat uit afwisselend agrarische bedrijven met gebouwen van verschillende afmetingen en burgerwoningen met bijgebouwen van verschillende afmetingen. De betreffende bebouwing is gescheiden door open ruimten. Hoewel er sprake is van enige concentratie van bebouwing, zijn de omvang en situering daarvan naar het oordeel van de Afdeling te gering om te kunnen spreken van aaneengesloten bebouwing die het gebied een overwegende woon- en verblijffunctie geeft.

Het besluit is gebaseerd op artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a en c, en artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, van de Wabo. Deze artikelen kunnen niet worden aangemerkt als procedurebepalingen, maar betreffen materiële rechtsregels, zodat de stelling van het college reeds om die reden onjuist is. De normen, vervat in de artikelen 2.1, eerste lid, aanhef en onder a en c, en 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, van de Wabo zijn geen rechtsregels, die kennelijk niet strekken tot bescherming van het belang van appellant om te worden gevrijwaard van de door hem gestelde nadelige effecten op zijn woon- en leefklimaat.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:450

Zaaknummer: 201402758/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder a en c Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 2° Wabo, 3.10 Wabo, 2.7 Bor en 4 aanhef lid 1 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Hollands Kroon/bestemmingsplan 'Paadje 12 te Nieuwe Niedorp'

Veehouderij en camping. Verblijfsduur. Afstandsnormen. Wgv. Geurberekeningen. Onderzoek. Achtergrondbelasting.

De Afdeling heeft reeds in de uitspraak van 23 september 2009 in zaak nr. 200900791/1/M2 overwogen dat een recreatiewoning, gezien de in artikel 1 van de Wgv gegeven definitie, als een geurgevoelig object in de zin van dit artikel dient te worden aangemerkt. De raad stelt terecht dat in de uitspraak van 13 februari 2013 in zaak nr. 201111498/1/T1/R4 is overwogen dat, anders dan is geoordeeld in onder meer de uitspraken van 1 september 2010 in zaak nr. 200909701/1/R1 en van 11 april 2012 in zaak nr. 201109676/1/A1, uit de wetsgeschiedenis en met name uit het aannemen van het amendement van Van der Vlies c.s., waarmee is besloten de term 'regelmatig' uit de begripsomschrijving van het begrip geurgevoelig object weg te laten, volgt dat de Wgv, gelet op de begripsomschrijving van een geurgevoelig object, alleen bescherming biedt aan personen tegen langdurige blootstelling aan geurhinder in gebouwen. Uit die uitspraak, die betrekking had op de geurgevoeligheid van een sanitairgebouw en gebouwen voor onderhoud en beheer op een camping, kan echter niet worden afgeleid dat de Afdeling recreatiewoningen niet meer als geurgevoelig object in de zin van de Wgv aanmerkt. Anders dan de raad betoogt, bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat in dit geval geen sprake is van de mogelijkheid tot een langdurig verblijf in de recreatiewoningen en vaste kampeermiddelen.

Nu niet is uitgesloten dat de veehouderij thans nog uitbreidingsmogelijkheden heeft, is in het geuronderzoek bij het bepalen van de geurcontour ten onrechte de bestaande en vergunde bedrijfsbebouwing als uitgangspunt genomen.

Niet is gebleken dat de raad rekening heeft gehouden met de maximale mogelijkheden van de omliggende veehouderijen. Gelet hierop heeft de raad zich niet zonder nadere motivering op het standpunt kunnen stellen dat de achtergrondbelasting bij de beoordeling van het woon- en leefklimaat in dit geval niet in aanmerking dient te worden genomen.

De Afdeling overweegt, zoals reeds eerder is overwogen, dat de geurnormen waar appellanten

zich op beroepen, zowel de belangen van de omwonenden bij een goed woon- en leefklimaat als de belangen van bedrijven bij een ongehinderde bedrijfsuitoefening beogen te waarborgen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:422

Zaaknummer: 201400171/1/R1

Wetsartikelen: 8:69a Awb

RECHTSPRAAK

Ermelo/weigering gedogen

Weigering om te gedogen.

De omstandigheid dat, zoals appellant stelt, reeds lange tijd onduidelijkheid bestaat over zijn rechtspositie en hij een groot belang heeft bij duidelijkheid, brengt evenmin met zich dat zich in dit geval bijzondere omstandigheden voordoen op grond waarvan de weigering te gedogen als besluit dient te worden aangemerkt. Er zijn reeds voor bezwaar vatbare handhavingsbesluiten genomen. Het kan niet als onevenredig bezwarend worden aangemerkt dat appellant de door hem gewenste duidelijkheid omtrent zijn rechtspositie dient te verkrijgen in de daartegen en tegen eventuele toekomstige handhavingsbesluiten gerichte procedures.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:471

Zaaknummer: 201404670/1/A1

Wetsartikelen: 1:3 Awb

RECHTSPRAAK

Heusden/planschade

In de eigendomsverhoudingen is geen grond te vinden voor het oordeel dat bebouwing van het plangebied met bijgebouwen met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid was uitgesloten.

Casus

Appellant is eigenaar van de vrijstaande woning met bijgebouw, tuin, erf en ondergrond te Elshout. Op 7 juni 2012 heeft hij het college verzocht om een tegemoetkoming in planschade die hij stelt te hebben geleden ten gevolge van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan Elshout, herziening 2008, op of omstreeks 1 februari 2009. Dit plan is de planologische basis voor het oprichten van zeven patiowoningen op een onmiddellijk ten westen van de woning gelegen gebied dat onder het bestemmingsplan Elshout, herziening 2006, voor aaneengesloten woningen was bestemd.

Het college betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het advies van de SAOZ van 2 april 2013 ten onrechte berust op de veronderstelling dat het krachtens het oude bestemmingsplan mogelijk was in het plangebied tot de perceelsgrens bijgebouwen met een maximale bouwhoogte van 5,5 m op te richten. Daartoe voert het college aan dat, gelet op de bij het oude bestemmingsplan behorende planvoorschriften, het onder het oude planologische regime was toegestaan om in het plangebied bij de woning op het ten noorden van het plangebied gelegen perceel behorende bijgebouwen op te richten, dat niet met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid was uitgesloten dat deze mogelijkheid was benut en dat de eigendomsverhoudingen in dit verband niet relevant zijn.

Rechtsvraag

Kon bebouwing op het naastliggende perceel met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden uitgesloten?

Uitspraak

Niet in geschil is dat het oprichten van woningen op de gronden van het plangebied onder het

oude planologische regime was uitgesloten. Dat laat onverlet dat uit de voorschriften niet valt af te leiden dat het niet was toegestaan op die gronden bijgebouwen, behorend bij de woning op een belendend perceel met de bestemming Woondoeleinden W, zoals de woning aan de locatie 2, op te richten. Uit de voorschriften valt niet af te leiden dat bijgebouwen niet mogen worden gebouwd, indien het niet is toegestaan een woning op het betrokken bouwperceel op te richten.

In de eigendomsverhoudingen is geen grond te vinden voor het oordeel dat bebouwing van het plangebied met bijgebouwen, na verkoop van het plangebied aan de eigenaar van de woning aan de locatie 2, met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid was uitgesloten. Bij de planvergelijking is de feitelijke situatie, zoals de eigendom van een perceel, niet van belang

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:445

Zaaknummer: 201403533/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Borger-Odoorn/nadeelcompensatie

Schadeveroorzakende handelingen vinden geen grondslag in een besluit, derhalve geen grondslag voor nadeelcompensatie.

Casus

In een brief van 12 oktober 2012 heeft appellant te kennen gegeven dat hij door rioolwerkzaamheden in zijn woonwijk, waarbij onder meer de afvoer van hemelwater is afgekoppeld van het oude rioelstelsel, uitgevoerd in opdracht van de gemeente, stank- en wateroverlast heeft ondervonden in zijn woning en als gevolg hiervan schade heeft geleden. Volgens hem heeft de gemeente gehandeld in strijd met de op haar rustende zorgplicht, neergelegd in de Wet milieubeheer en de Waterwet, heeft zij onrechtmatig gehandeld en is zij dientengevolge aansprakelijk voor de door hem geleden schade. Subsidiair heeft appellant verzocht om in aanmerking te worden gebracht voor toekenning van nadeelcompensatie wegens rechtmatig handelen van de gemeente.

Rechtsvraag

Is er een grondslag voor nadeelcompensatie?

Uitspraak

Vastgesteld moet worden dat het college inhoudelijk heeft beslist op het verzoek om nadeelcompensatie op grond van artikel 7.14 van de Waterwet. Daargelaten of het college bevoegd is om toepassing te geven aan artikel 7.14 van de Waterwet, heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat die bepaling uitsluitend ziet op schade die het gevolg is van de rechtmatige uitoefening van een taak of bevoegdheid in het kader van het waterbeheer. De werkzaamheden aan de riolering als hier aan de orde vallen daar, mede gelet op de omschrijving van 'waterbeheer' in artikel 1.1 en de in artikel 2.1, eerste lid, van de Waterwet geformuleerde doelstellingen, niet onder. Nu niet is gebleken dat er in verband met de rioolwerkzaamheden een beschikking tot appellant is gericht als bedoeld in artikel 15.20, eerste lid, van de WMB is artikel 15.20 van de WMB niet van toepassing. Evenmin is artikel 15.21 van de WMB van toepassing, nu niet is gebleken dat er in verband met de

rioolwerkzaamheden een voorschrift als bedoeld in het eerste lid van deze bepaling is uitgevaardigd. Nu voorts niet is gebleken van een andere ter zake van toepassing zijnde schadevergoedingsbepaling in een wettelijk voorschrift of in een beleidsregel, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat niet is gebleken van een voorschrift op grond waarvan appelland recht heeft op nadeelcompensatie.

De rechtbank heeft voorts, voor zover appelland heeft verzocht om, los van de door hem ingeroepen schadevergoedingsregelingen, in aanmerking te worden gebracht voor nadeelcompensatie wegens rechtmatig handelen van de gemeente, terecht overwogen dat niet is gebleken dat de beweerdelijke schadeveroorzakende handelingen hun grondslag vinden in een besluit, en derhalve moeten worden aangemerkt als feitelijk handelen dan wel nalaten van het college. Tegen feitelijk handelen dan wel nalaten kan geen bezwaar worden gemaakt of beroep worden ingesteld. Bij gebreke van een wettelijke grondslag of beleidsregel geldt dit evenzeer voor bezwaar of beroep tegen de afwijzing van een verzoek om nadeelcompensatie wegens beweerdelijk schadeveroorzakend feitelijk handelen of nalaten. Gelet hierop kon appelland, voor zover het nadeelcompensatie wegens rechtmatig feitelijk handelen of nalaten door het college betreft, ook geen bezwaar maken tegen het besluit van 7 november 2012, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen.

Hetgeen appelland in hoger beroep naar voren heeft gebracht, geeft voorts geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de rechtbank niet heeft beslist op grondslag van hetgeen appelland in beroep naar voren heeft gebracht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:356

Zaaknummer: 201403296/1/A2

Wetsartikelen: 7.14 Waterwet en 15.20 WMB

RECHTSPRAAK

's-Hertogenbosch/planschade

Overdracht van de juridische eigendom in beginsel bepalend bij het vaststellen van de voorzienbaarheid.

Casus

Op 15 december 1992 heeft appellante de economische eigendom van het perceel, kadastraal bekend gemeente 's-Hertogenbosch, sectie C, nr. 360, van haar moeder gekocht. In de koopovereenkomst is bepaald dat de levering van het perceel op een later tijdstip plaatsvindt en dat de koopsom bij de levering wordt voldaan. Bij akte van schenking en levering van 11 december 1995 is de eigendom van het perceel om niet aan appellante overgedragen.

Bij besluit van 4 januari 1996 is bouwvergunning verleend voor het oprichten van een vrijstaande woning op het perceel.

Op 27 juni 2008 heeft appellante bij het college een aanvraag ingediend om vergoeding van planschade als gevolg van het bestemmingsplan 'Uitbreiding Empel, 1e fase' van 19 september 1996. Aan de aanvraag heeft zij ten grondslag gelegd dat het nieuwe bestemmingsplan, dat op of omstreeks 14 oktober 1997 in werking is getreden, het mogelijk heeft gemaakt woningbouw te realiseren en dat dit de waarde van haar – vóór de inwerkingtreding van het nieuwe bestemmingsplan gebouwde – woning heeft verminderd.

Het college heeft de conclusie getrokken dat appellante ten gevolge van de planologische verandering in een nadeliger positie is komen te verkeren en dat de waarde van haar woning ten tijde van de inwerkingtreding van het nieuwe bestemmingsplan is gedaald, maar de schade voor haar rekening dient te worden gelaten, omdat de planologische ontwikkeling voorzienbaar was op de dag waarop zij de juridische eigendom van de onroerende zaak door middel van schenking heeft verkregen.

Appellante betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het moment van de overdracht van de juridische eigendom in beginsel bepalend is bij het vaststellen van de voorzienbaarheid, dat die overdracht bij de levering van het perceel op 11 december 1995 heeft plaatsgevonden, dat die levering niet uit de koopovereenkomst van 15 december 1992

voortvloeit en dat die overeenkomst derhalve niet van doorslaggevend gewicht voor de voorzienbaarheid van de schade is, zodat appellante met de planologische ontwikkeling in het plangebied rekening kon houden en het college de schade terecht voor haar rekening heeft gelaten. Daartoe voert appellante aan dat de akte van 11 december 1995 niet op zichzelf staat en niet afdoet aan de overeenkomst, dat de akte het logische vervolg op de overeenkomst is, dat haar moeder de bij de levering verschuldigde koopsom aan haar wenste te schenken en dat het wegdenken van de overeenkomst geen recht doet aan de bedoeling en juridische positie van partijen bij de overeenkomst.

Rechtsvraag

Kan voorzienbaarheid worden tegengeworpen?

Uitspraak

In de – tussen familieleden en zonder tussenkomst van een notaris gesloten – overeenkomst van 15 december 1992 is slechts bepaald dat de levering van het perceel op een later tijdstip zal plaatsvinden en dat de koopsom van f 15.000 eerst bij de levering zal worden voldaan. Niet is bepaald wanneer de levering zou plaatsvinden of op welke wijze de leveringsdatum zou worden vastgesteld. In de akte van schenking en levering van 11 december 1995, waarin als waarde van de onroerende zaak is vermeld f 31.500, is niet verwezen naar de overeenkomst van 15 december 1992. Ook is daarin niet vermeld dat de levering tot uitvoering van die overeenkomst strekt. Appellante heeft ook in hoger beroep niet aannemelijk gemaakt dat de levering van het perceel niettemin daartoe strekte. Dit brengt met zich dat voor de beoordeling of de planologische ontwikkeling voorzienbaar was aan de overeenkomst van 15 december 1992 geen betekenis meer toekomt.

Niet in geschil is dat de planologische ontwikkeling ten tijde van het sluiten van de schenkingsovereenkomst voorzienbaar was. De rechtbank heeft terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat het college de door appellante geleden planschade ten onrechte geheel voor haar rekening heeft gelaten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:377

Zaaknummer: 201404728/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Buitengebied, Randwijkse Waarden'

Uitvoering inrichtingsplan. Voorwaardelijke verplichting. Ontgrondingsvergunning.

De raad acht het wenselijk dat de landschappelijke voorzieningen als opgenomen in het inrichtingsplan worden gerealiseerd. In de ontgrondingsvergunning zijn verplichtingen opgenomen ten aanzien van de inrichting van het gebied. In de ontgrondingsvergunning is vastgelegd dat de houder van de vergunning verplicht is de ontgroning uit te voeren en in te richten overeenkomstig de aan dat besluit toegevoegde en daarvan deel uitmakende gewaarmerkte tekeningen. Het betreft hier onder meer de tekeningen van het inrichtingsplan, dat wil zeggen het definitief ontwerp, alsmede de profielen ervan. Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat de uitvoering van het inrichtingsplan voldoende publiekrechtelijk is gewaarborgd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:348

Zaaknummer: 201401868/1/R2

RECHTSPRAAK

Weesp/bestemmingsplan 'Bedrijventerreinen Weesp'

Begripsbepaling bestaand gebouw. Keur. Waterstaatkundige belangen. Bevi. Kwetsbaar object.

Voor een nog niet opgericht kantoorgebouw is voor de terinzagelegging van het ontwerpplan een vergunning verleend. Dit kantoorgebouw is derhalve een bestaand gebouw als bedoeld in de begripsbepalingen van het onderhavige plan. Gelet hierop dient de oppervlakte van dit gebouw als bestaande oppervlakte als bedoeld in de planregels te worden aangemerkt. Dit betekent dat de oppervlakte van dit gebouw als zodanig is bestemd. Dat de omgevingsvergunning mogelijk kan worden ingetrokken doet daaraan niet af. De peildatum in de desbetreffende begripsbepaling is immers het tijdstip van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan, zodat latere feiten en omstandigheden niet van belang zijn voor de vraag of een gebouw als een bestaand gebouw kan worden aangemerkt.

Een planregel beperkt bouw mogelijkheden binnen de bestemming 'Water'. De waterstaatkundige belangen worden echter al door de Keur beschermd. De raad heeft niet aannemelijk gemaakt dat met de regeling is beoogd te voorzien in de bescherming van andere belangen dan die door de Keur worden beschermd.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen bestaat er ruimte voor het bestuursorgaan om zelf een invulling te geven aan de begrippen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan kan een raad derhalve ervoor kiezen om, ter invulling van het in zoverre niet uitputtende Bevi, kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten nader te omschrijven. Daarbij mag evenwel geen beperking worden aangebracht op het door het Bevi voorgeschreven beschermingsregime. De raad heeft in casu geen nadere invulling gegeven aan het begrip kwetsbaar object, maar hierop een ontoelaatbare beperking aangebracht. Het plan maakt het daardoor mogelijk dat binnen de veiligheidszones kwetsbare objecten kunnen worden gebouwd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-02-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:328

Zaaknummer: 201309154/1/R1

Wetsartikelen: 1 lid 1 onderdeel l Bevi, 5 lid 1 Bevi en 8 lid 1 Bevi